

PARAULA I VIDA

Encetem un nou any de gràcia

Feliç Any Nou a tots! Obrim una nova pàgina de la nostra història personal i de la història de la humanitat, i per la fe, sabem que Déu fa camí amb nosaltres, perquè Ell és el Senyor de la història. Sempre estem en les seves mans de Pare. Donem-li gràcies a Déu per la vida que ens ha concedit, per les persones bones que han marcat la nostra existència fins ara, i demanem-li la seva saviesa i la seva gràcia per poder viure responsablement cada instant del nou any amb fe, amb esperança i amb caritat. Cada dia el Senyor se'ns farà trobadís, cada dia vindrà al nostre encontre i cada dia encaminarà els nostres passos per camins de pau. Que Ell sigui lloat, i que vingui quan vingui el moment de la partença, que Ell ens meni a la vida per sempre, que és estar amb Ell. Mentre som en aquest món, aprofitem el temps de gràcia que se'ns concedeix per fer el bé i per esperar la vinguda del Senyor amb tota confiança.

Som en temps de pandèmia, i arriba la vacunació i la possibilitat de vèncer aquest gran desafiament que la humanitat està vivint i que toca a tothom. Quan es viu amb la possibilitat d'emmalaltir, o enmig de preocupacions econòmiques fortes, o ens sentim afeixugats pel pes dels problemes, o no tenim forces, o passem alguna creu... sembla que perdem l'alè de l'esperança. Però ens convé que ens ho diguem els uns als altres: val la pena creure i val la pena esperar. El Senyor és a prop nostre per defensar-nos i protegir-nos. La confiança és el secret de l'autèntic amor a Déu i al pròxim. Ajudem-nos a mantenir viva l'esperança, aquesta humil i dèbil virtut (Ch. Péguy) que uneix la fe i la caritat en un sol lligam llumi-

nós i que ens fa viure cada dia amb nova empena. Ho necessitem tots, però especialment els qui més pateixen o viuen en la foscor.

Déu en Crist ens obre una esperança molt gran, immensa, de salvació i de vida, una vida que no morirà mai. Res ja no ens pot fer por; «res no ens podrà separar de l'amor de Déu revelat en el Crist» (Rm 8,39). Hem d'aprendre a esperar-ho tot de Déu, perquè mai no en sabem prou d'esperar. Ni tampoc de confiar. Tot ens ho voldríem fer nosaltres sols, sense necessitar de res ni de ningú; possiblement ni de Déu... Aquesta pandèmia ens ha mostrat la debilitat humana i ens ha fet aprendre a confiar més en Déu i més en les persones que tenim al nostre voltant, perquè en depenem. Podem aprendre a veure més allò que ens uneix que no pas allò que ens separa. A valorar els esforços que segurament estan fent els altres. A agrair-los el que ens donen, amb naturalitat, però amb tendresa. A aprendre a gaudir de la vida que Déu ens regala per pura gràcia seva, ara que encetem un any més, el 2021.

Som sempre en temps de gràcia i de perdó, perquè Déu amb la seva encarnació ha omplert tots els racons de la nostra existència amb la seva presència i el seu amor: és el gran missatge del temps litúrgic del Nadal. D'alguna manera, cada dia és una nova presència seva. Així ho hem de viure: la natura, els esdeveniments històrics, les persones que estimem, els necessitats, la gent que ens envolta i cadascun de nosaltres, som realment la presència de Déu que s'ha fet home en Jesús de Nazaret. Tot ha quedat restaurat. «Tot és gràcia». Us desitjo a tots un Any Nou ple de benedicció i de pau!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

EL MESSIES ESPERAT PER...

VI. Els Mags d'Orient

Entrada de la basílica de la Nativitat, Betlem

Aquests personatges no són del poble d'Israel. Representen tots els pobles del món i la seva presència ens parla de la universalitat de la salvació que Jesús ens porta.

Des de sempre, els estudiosos orientals han estat considerats experts en astrologia: ells coneixien i identificaven el curs dels estels i n'interpretaven la seva significació. Un passatge de la Bíblia fa llum sobre l'episodi dels Mags. Diu la Bíblia, en el llibre dels Nombres, que les tribus del poble d'Israel, pujant d'Egipte conduïdes per Moisès, acamparen a les planes de Moab. Balac, rei de Moab, tingué por i cridà Balaam, un visionari i profeta, perquè maleís el poble d'Israel. Balaam, però, enlloc de maleir va beneir-lo amb aquesta paraules: «El veig venir, però no pas ara. El contemplo, però no és a prop: surt de Jacob un gran estel, un ceptre a Israel...»

Uns savis estudiosos d'Orient resseguien el firmament cercant descobrir l'estel profetitzat per Balaam. El seu rastreig tingué fruit: una nit descobriren un estel nou, diferent. Recordaren la profecia de Balaam i seguiren l'estel per trobar el ceptre —el rei— d'Israel.

El camí de seguiment de l'estrella els portà primer a Jerusalem. Les autoritats religioses i socials no estaven pel tema. Finalment, a Betlem, trobaren l'Infant Jesús amb els seus pares. Li feren homenatge i oferiren els seus presents «a l'estel de Jacob, al rei d'Israel».

Mn. Ramon Sàrries

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No podem oblidar els que porten anys patint epidèmies

Les noves circumstàncies, que han impedit trobades, celebracions, desplaçaments, serveis, comiats, acompanyaments, etc., han estat amarrades de dolor en molts casos, i han posat en crisi els models socioeconòmics i sanitaris existents. Tota la humanitat ha estat posada a prova. S'ha posat a prova el vincle social i la fe evangèlica.¹

A l'igual que en el relat evangèlic, avui moltes persones pateixen pel mal que ens envolta. Tots tenim patiments que ens donen neguit a voltes. No podem oblidar a molts germans nostres que porten anys patint epidèmies i malalties que es podrien haver guarit amb més solidaritat.

Tampoc ens oblidem de la humanitat que segueix patint a causa del pecat i l'egoisme injust, havent d'emigrar, essent explotats i atrapats en trata de persones, obligats a treballar en la infantesa, milions de famolencs en societats opulentes, milers d'aturats i pobres, per-

sones que perden la salut mental a causa dels patiments provocats per la manca de recursos i d'accés a béns essencials, etc. Hi ha molt patiment més enllà de la Covid-19. Recordem que el seu clam puja fins a Déu, que escolta els seus gemecs i es recorda de l'Aliança

feta amb el seu poble, fent-se càrrec de la situació.²

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ Cfr. PONTIFICIA ACADEMIA PARA LA VIDA, *Pandemia y fraternidad universal. Nota sobre la emergencia Covid-19*, 30 de marzo de 2020, [en línia] <http://www.academyforlife.va/content/dam/pav/documenti%20pdf/2020/Nota%20Covid19/Nota%20sobre%20la%20emergencia%20Covid-19_ESP_.pdf>, [Consulta: 22 de abril de 2020].

² Cfr. Ex 2,23-25.

PALABRA Y VIDA

Iniciamos un nuevo año de gracia

Feliz Año Nuevo a todos! Abrimos una nueva página de nuestra historia personal y de la historia de la humanidad, y por la fe, sabemos que Dios camina con nosotros, porque Él es el Señor de la historia. Siempre estamos en sus manos de Padre. Démosle gracias a Dios por la vida que nos ha concedido, por las personas buenas que han marcado nuestra existencia hasta ahora, y pidámosle su sabiduría y su gracia para poder vivir responsablemente cada instante del nuevo año con fe, con esperanza y con caridad. Cada día el Señor se nos hará encontradizo, cada día vendrá a buscarnos y cada día encaminará nuestros pasos por el camino de la paz. Que Él sea alabado, y que llegue cuando llegue el momento de partir, que Él nos lleve a la vida para siempre, que es estar con Él. Mientras vivimos en este mundo, aprovechemos el tiempo de gracia que se nos concede para hacer el bien y para esperar la venida del Señor con toda confianza.

Estamos en tiempo de pandemia, y llega la vacunación y la posibilidad de vencer este gran desafío que la humanidad está viviendo y que toca a todo el mundo. Cuando se vive con la posibilidad de enfermar, o en medio de preocupaciones económicas fuertes, o nos sentimos agobiados por el peso de los problemas, o no tenemos fuerzas, o pasamos por alguna cruz... parece que perdemos el aliento de la esperanza. Pero nos conviene que nos lo digamos unos a otros: vale la pena creer y vale la pena esperar. El Señor está cerca de nosotros para defendernos y protegernos. La confianza es el secreto del verdadero amor a Dios y el próximo. Ayudémosnos a mantener viva la esperanza, esta humilde y débil virtud (Ch. Péguy) que une la fe y la caridad en un solo vínculo luminoso y que nos hace vivir cada día con nuevo ánimo. Lo necesitamos todos, pero especialmente los que más sufren o viven en la oscuridad.

Dios en Cristo nos abre una esperanza muy grande, inmensa, de salvación y de vida, una vida que no morirá jamás. Ya nada nos puede dar miedo; «nada nos podrá separar del amor de Dios revelado en Cristo» (Rm 8,39). Tenemos que aprender a esperar todo de Dios, porque nunca sabemos bastante de esperar. Ni tampoco de confiar. Todo nos lo quisiéramos hacer solos, sin necesitar de nada ni de nadie; posiblemente ni de Dios... Esta pandemia nos ha mostrado la debilidad humana y nos ha hecho aprender a confiar más en Dios y más en las personas que tenemos a nuestro alrededor, porque dependemos de ellos. Podemos aprender a ver más lo que nos une que lo que nos separa. A valorar los esfuerzos que seguramente están haciendo los demás. A agradecerles lo que nos dan, con naturalidad, pero con ternura. A aprender a disfrutar de la vida que Dios nos regala por pura gracia suya, ahora que comenzamos un año más, el 2021.

Estamos siempre en tiempo de gracia y de perdón, porque Dios con su encarnación ha llenado todos los rincones de nuestra existencia con su presencia y su amor: es el gran mensaje del tiempo litúrgico de la Navidad. De alguna manera, cada día es una nueva presencia. Así lo hemos de vivir: la naturaleza, los acontecimientos históricos, las personas que amamos, los necesitados, la gente que nos rodea y cada uno de nosotros, somos realmente la presencia de Dios que se ha hecho hombre en Jesús de Nazaret. Todo ha quedado restaurado. «Todo es gracia». ¡Os deseo a todos un Año Nuevo lleno de bendición y de paz!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Vivència de l'Advent a les escoles

El 4 de desembre va tenir lloc al Col·legi Mare de Déu dels Socós d'Agramunt, i com és costum als volts de la Festa de la Puríssima, una celebració per recordar la festa de la Congregació de les Missioneres de la Immaculada Concepció, que és la titular d'aquesta escola agramuntina. Una celebració preparada i animada per l'equip de Pastoral de l'escola i amb la col·laboració de la Parròquia d'Agramunt i, sobretot, dels nois i noies alumnes. Va voler ser un moment en què l'a-

lumnat, acompanyats dels seus mestres, pogués treballar el sentit de la celebració mariana, en el temps que vivim de l'Advent i també el lema i eix d'aquest curs que és «Arrisca't!».

Al matí va tenir lloc, i seguint els protocols que tenen els centres educatius, una senzilla i viscuda celebració amb els alumnes de Cicle Mitjà i Superior, per via telemàtica. Una connexió que va atansar els diferents cursos per poder tenir un petit espai de temps per treballar l'espiritualitat i l'educació

en valors. Una celebració on es va presentar la Verge Maria com una dona que va arriscar-se a un projecte d'amor i vida cap als altres.

Defunció del canonge M.I. Mn. Jaume Vila i Serra

El dia 10 de desembre de 2020 ha mort a l'Hospital de Tremp el canonge M.I. Mn. Jaume Vila i Serra, als 69 anys d'edat. Era membre del Tribunal eclesiàstic d'Urgell i residia a la Residència Fiella de Tremp. Encamem-lo a la misericòrdia de Déu. El mateix vespre del dia 10 es va oferir a la Basílica de la Mare de Déu de Valldors de Tremp una missa per l'etern repòs de la seva ànima. El dimecres dia 16 de desembre, a les 11 h, a la S.E. Catedral de La Seu d'Urgell, va tenir lloc la Missa exequial pel repòs etern de la seva ànima presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i l'enterrament de les seves cendres al panteó dels Canonges.

Mn. Jaume Vila va néixer a Ponts el 3 de gener de 1951. L'any 1990 fou incardinat a la Diòcesi d'Urgell després d'obtenir la llicenciatura en dret canònic per la Universitat Pontifícia de Salamanca el 1986. El 1991 fou ordenat de prevere a Ponts. Estrenà el seu ministeri presbiteral com a Vicari parroquial de Tremp i Rector de Palau de Noguera i Puigcercós. El 1993 fou nomenat Promotor de Justícia i de Defensor del Vincle del Tribunal eclesiàstic d'Urgell i de la diòcesi germana de Lleida, serveis que desenvoluparà durant molts anys. L'any 1994, el Sr. Bisbe el designà Delegat episcopal per a la recollida d'informació dels preveres màrtirs d'Urgell assassinats per

odi a la fe entre els anys 1936 i 1939. Posteriorment el 1995 fou nomenat Jutge Delegat per a la Causa de Canonització dels servents de Déu Mn. Josep Moles i companys màrtirs.

L'any 2004 fou nomenat Delegat episcopal per a les Causes dels Sants i Delegat diocesà per a la Vida Consagrada, així com Rector de les parròquies de Baén, Gerri de la Sal, Montcortés, Pe-

ramea i Pujol que servirà fins que l'any 2007 el Sr. Bisbe el nomenà Rector de La Massana, al Principat d'Andorra. El 2008 se li encarregà ser Rector d'Oliana i la Vallan, parròquies que servirà llargament durant 11 anys. Posteriorment, l'any 2016, se li afegiren les parròquies de Peramola, Aguilar i Santa Llúcia de Tragó. El 2011 fou nomenat Canonge de la Catedral de Santa Maria d'Urgell i l'any 2015 Vicari Judicial de la Diòcesi d'Urgell. L'any 2019 deixa els serveis parroquials que desenvolupava i passa a residir a la Fundació Fiella de Tremp mantenint el seus serveis com a Vicari Judicial i Delegat diocesà per a la Vida Consagrada que desenvoluparà encara fins iniciar l'any 2020. Roman com a Jutge diocesà del Tribunal eclesiàstic d'Urgell i Delegat per a les Causes dels Sants.

Ha mort el 10 de desembre de 2020 a l'Hospital Comarcal de Tremp després de rebre els sants sacraments i la benedicció apostòlica. Al cel sia!

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

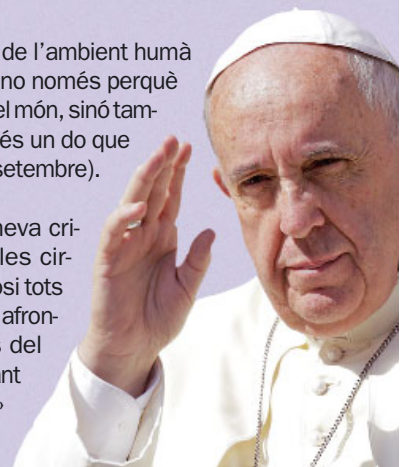

@Pontifex: «La vida humana es basa en tres relacions fonamentals estretament connectades: la relació amb Déu, amb el semblant i amb la terra» (25 de setembre).

@Pontifex: «El camí de la solidaritat necessita la subsidiarietat: no hi ha autèntica solidaritat sense participació social, sense la contribució de les famílies, les associacions, les cooperatives, les petites empreses, la societat civil» (25 de setembre).

@Pontifex: «La destrucció de l'ambient humà és una cosa molt seriosa, no només perquè Déu ens va confiar la cura del món, sinó també perquè la vida humana és un do que ha de ser protegit» (25 de setembre).

@Pontifex: «Renovo la meua cri-da perquè, considerant les circumstàncies actuals, es posi tots els països en condicions d'afrontar les grans necessitats del moment, reduint o condonant el deute dels més pobres» (25 de setembre).

S'inicia el curs en la Pastoral juvenil presencial amb els grups TXt

La Pastoral juvenil del nostre bisbat es va iniciar de manera presencial el cap de setmana del 5-6 de desembre, amb els grups TXt (Tu per tots, tots per tu, tots per tots, tu per Tu).

Seguint el protocol de prevenció dels contagis de la Covid-19, establert per la Generalitat de Catalunya, en aquestes trobades presencials, es van iniciar aquestes jornades amb una dinàmica que ajudà als joves a posar nom a totes les experiències viscudes fins ara, en un context de realitat difícil, com la que es viu. Els joves es van adonar adonar que són moltes les experiències que s'han compartit i que són moltes les coincidències del que tots hem experimentat. Tots, joves i monitors, tenien molt de desig de retrobar-se de nou presencialment, del caliu de la relació directa. Alguns joves que es trobaven confinats per diversos motius van poder-se fer presents també de manera virtual. Han estat trobades molt boniques i profundes, constatant com la presència de Déu és present en les nostres vides: al seu costat, en el seu cor, en el seu cap, «sempre

és amb mi» com deien ells personalment en la conclusió de la jornada.

Els grups TXt, amb joves de Puigcerdà, Osseja, Llívia, Martinet, Lles, La Seu d'Urgell, Castellciutat, Noves de Segre, Balaguer, Tremp, Guissona, Andorra, es reuniran cada quinze dies, mitjançant el joc i les dinàmiques, oferint l'espai per conèixer i estimar Jesucrist, aprofundir en l'Evangelí, créixer i madurar com a persones, aprendre a pregar, estimar, perdonar, compartir, ser generós, acollir els altres en la seva realitat diversa, respectar, valorar... Aquests grups estan formats per adolescents i joves, des de 1r d'ESO fins a universitaris, d'arreu del bisbat.

La Delegació de Joventut vol arribar a més indrets del nostre bisbat, encenent petits focs que avivin la vida dels adolescents i joves en un ambient de família i caliu. Agraïm des d'aquí tot l'esforç de l'equip de monitores i monitors que han estat pendents durant el temps de confinament, i segueixen al davant amb il·lusió i empena aquest curs que iniciem ple d'incerteses i interrogants.

L'Arquebisbe d'Urgell expressa el seu dol als afectats per la crisi sanitària de Tremp

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric, va fer arribar a través de les xarxes socials i la pàgina web del Bisbat el seu condol als afectats per la crisi sanitària a Tremp.

El missatge diu: «El Bisbat d'Urgell expressa el seu sincer condol als familiars de totes les víctimes de la pandèmia i, especialment, als de la Residència Fiella, entre les quals hi ha la mare del Vicari episcopal d'Urgell, i el prevere Mn. Jaume Vila. Déu

els aculli. Esperem que es podran aclarir totes les preguntes que ens fem davant la virulència d'aquest brot i fem confiança a les autoritats sanitàries, als treballadors de la Fundació i al seu Patronat. Preguem Déu pels qui han traspassat i encomanem tots els residents i les seves famílies i tota la ciutat de Tremp a la protecció de l'estimada Mare de Déu de Valldeflors.» † Joan-Enric Vives, arquebisbe

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paülana, dels Estats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg. (rel. angèlica); sant Manuel González García, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberk.

5. □ Dimarts [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec,

125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passionista.

6. □ Dimecres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dijous [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Divendres [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Dissabte [1Jo 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.; beata Alexia Le Clerc, vg.

10. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 55,1-11 / SI: Is 12,3-6 / 1Jo 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

Diumenge II després de Nadal (B)

COMENTARI

Als qui l'han rebut els concedeix poder ser fills de Déu

Ja sabem que l'AT sovint és un anunci o figura de les realitats del NT. La primera lectura parla de la saviesa que és presentada com un realitat que existeix al costat de Déu i que es fa present enmig del poble d'Israel: *Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat... he tret brotada en la possessió del Senyor*. Tot això ho podem aplicar a l'encarnació de Jesucrist que contemplem en aquests dies, com també aquestes paraules: *El Senyor m'assenyala on plantaré la meva tenda; m'he establert a Sió [Jerusalem]; m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem*. De forma encara més clara li podem aplicar al Senyor aquestes paraules: *M'ha creat abans dels temps, des del principi i mai més no deixaré d'existir*.

El que llegim a l'Evangeli de Joan és com un ressò del Siràcida: *Al principi ja existia el qui és la Paraula. La paraula era amb Déu i la Paraula era Déu*. Però Joan precisa: *Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes*. I aquesta Llum i aquesta Vida s'han fet presents entre nosaltres: *El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle*, és a dir, la seva tenda. S'ha fet veí nostre, un més de la comunitat d'homes i dones que vivim en aquest món. Però cal acollir-lo a la nostra vida perquè no passi el que denuncia l'evangelista: *Era present al món, però el món no l'ha acollit, ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit*. Però, a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. Aquest és el gran do que ens ofereix aquest infant: poder ser fills de Déu. I diu encara: *La gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist*. Aquests són els grans dons que ens porta l'infant Jesús. Sant Pau també recorda: *Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist*. I d'aquí l'oració: *Que Déu ens concedeixi una comprensió profunda i la seva revelació, perquè coneguem veritablement qui és ell*, que ens porta la Llum, la Veritat, l'Amor i que ens ha fet fills de Déu. Pot ser una bona oració per a aquests dies.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-4.12-16)

La saviesa s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits." M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Lectura abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut.

Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre de Eclesiàstic (Eclo 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso.

«El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción de Señor, en su heredad.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, el Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bienes espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Lectura abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo reconoció.

Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.